

Aleksandra Cofta-Broniewska

Przybranowo, gm. Aleksandrów Kuj.,
woj. włocławskie. Stanowisko 10

Informator Archeologiczny : badania 13, 46-47

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

znanych nam form grobowca bezkomorowego na Kujawach.

PROSNA, gm. Budzyń
woj. pilskie
Stanowisko 7

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadził dr Andrzej Prinke. Finansował WKZ w Pile. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe kultury pucharów lejkowatych.

Podczas penetracji zaplecza badanej wykopaliskowo osady kultury pucharów lejkowatych w Budzynie, stn. I /por. sprawozdanie w niniejszym tomie "Informatora Archeologicznego"/, w odległości około 400 m na zachód od tego obiektu odkryto cztery niskie, regularne nasypy. Mają one kształt zbliżony do trójkąta oraz wymiary około 25 x 6 m. Na powierzchni brak śladów obstawy kamiennej. Wykop weryfikacyjny o wymiarach 8 x 1 m, wykonany poprzecznie w pierwszym nasypie od strony północnej, dostarczył kilkunastu fragmentów ceramiki kultury pucharów lejkowatych, przypuszczalnie z jej faz IV-V, a poniżej odsłonił skraj bruku kamiennego o szerokości 1 m, z tkwiącą w nim siekierą kamienną. W świetle powyższych danych, stanowisko uznać można za pierwsze cmentarzysko kurhanowe wymienionej kultury z terenu Wielkopolski. Istnieje możliwość kontynuacji obszaru cmentarzyska w kierunku południowym, gdzie zwarty, wysokopienny las utrudnia przeprowadzenie penetracji.

Materiały zabytkowe i dokumentacja znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.

PRZYBRANOWO, gm. Aleksandrów Kuj.
woj. wrocławskie
Stanowisko 10

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu
Katedra Archeologii
Zespół Badań Kujaw

Badania pod kierunkiem doc. dr hab. Aleksandry Cofta-Broniewskiej. Finansował Rejon Dróg Publicznych w Radziejowie. Pierwszy sezon badań. Osada kultury amfor kulistych.

Badania ratownicze podjęto w strefie zachowanego fragmentu wielokulturowego stanowiska. Zarejestrowano na powierzchni ok. 3 arów pozostałości osady kultury amfor kulistych. Obiekt zaliczyć możemy do kategorii osiedli "trwałych". Pierwotna jego wielkość wynosiła ok. 900-1 200 m², z czego współcześnie zachowało się ok. 30%.

We wnętrzu osady odkryto 3 budowle naziemne oraz 2 domniemane półziemianki, zbudowane na planie trapezu. Budowle zlokalizowano prawdopodobnie na planie koła lub owalu. Obiektom o charakterze mieszkalnym

towarzyszyły zróżnicowane funkcjonalnie obiekty gospodarcze, w tym m. in. bliżej zinterpretowane: paleniska /poza budynkami/ i składowiska surowca oraz odpadów wytwórczości kamieniarskiej. Najwięcej informacji uzyskano co do obróbki surowców nieorganicznych, głównie kamienia. Odkryto także stosunkowo bogaty zestaw narzędzi i odpadów wytwórczości krzemieniarskiej.

Na szczególne podkreślenie zasługuje znalezienie w jednej z hipotetycznych półziemianek miedzianej zawieszki w kształcie stylizowanej figurki antropomorficznej. Drugi podobny egzemplarz znaleziono na złożu wtórnym w zdewastowanej części stanowiska. Najbliższe analogie dla omawianych form pochodzą z terenów zakarpaccich. Osadę można datować na przełom faz II/IIIa kultury amfor kulistych.

REWA, gm. Kosakowo
woj. gdańskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Olgierd Felczak, Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Pierwszy sezon badań. Osada kultury rzucewskiej.

Stanowisko nr 1 jest nową osadą kultury rzucewskiej odkrytą w 1979 r. położoną w nadmorskim pasie Wybrzeża Wschodniego, na skraju pradoliny zwanej Meandrem Kaszubskim. Osada usytuowana jest na piaszczystym wzniesieniu w pobliżu cypla rewskiego i w odległości 500 m na zachód od wschodniego brzegu morza.

W celu ustalenia zasięgu osady założono 3 wykopy - w zachodniej i wschodniej części wzniesienia, a także na jego kulminacji. Ogółem łączna powierzchnia wykopów wyniosła 80 m².

Obiekty archeologiczne w postaci 7 jam osadniczych odkryto w większości w obrębie wykopu zlokalizowanego we wschodniej części wzniesienia. Na kulminacji wzniesienia wystąpiła jedna jama, a w części zachodniej nie odkryto żadnych obiektów nieruchomych. Jamy wystąpiły bezpośrednio pod 20-30 cm warstwą orną, a głębokość ich zalegania w calcu wahała się w granicach od 30 do 60 cm. Największa ilość ceramiki i krzemieni wystąpiła w obrębie wykopu zlokalizowanego we wschodniej części wzniesienia.

Inwentarz obejmuje materiały archeologiczne należące wyłącznie do kultury rzucewskiej: liczne fragmenty ceramiki /najczęściej zdobione ornamentem sznurowym i stempelkowym/, wyroby krzemienne /5 grocików lancetowatych, drapacze, skrobacze, rdzenie, odłupki/ oraz dwie niewielkie grudki bursztynu odkryte w jamie nr 2. Na podstawie dotychczas przebadanego obszaru oraz rozrzutu ceramiki, należy przypuszczać, że osada zajmowała obszar około 2 ha.

Badania będą kontynuowane.